

סיפורו של יחיאל בורגמן ז"ל

יחיאל נולד בבוריסלב שבפולין, בשנת 1920. ליחיאל היו 9 אחים ואחיות ומשפחה גדולה וענפה. בעיירה שבה חיו, היו לאבא ולמשפחתו הרבה קרובי משפחה. יחיאל היה בן הזקונים במשפחה ובצעירותו הצטיין בלימודים ובמסגרת לימודיו למד הנהלת חשבונות. עם פלישת הצבא הגרמני לפולין, התחילו פוגרומים ואקציות בבוריסלב ומשפחתו של יחיאל נרצחה באקציות האלה. יחיאל, הצליח להינצל ומצא את עצמו, עם יהודים רבים, שנדדו בדרכי רוסיה. יחיאל הגיע עד הרי אורל ועבד שם בבית חרושת לתחמושת בתור מנהל חשבונות.

בשנת 1943, עם התארגנות הארמיה הראשונה הפולנית, התנדב יחיאל לצבא האדום וצורף ליחידת התותחנים. עם יחידה זו התקדם עד חלם שבפולין, אתה נלחם והשתתף בשחרור לובלין ושחרור מחנה הריכוז מיידנק. לאחר שחרור מיידנק השתתף יחיאל בשחרור וורשה ונפצע בקרבות הקשים. שם גם נפגש עם היהודים הראשונים שיצאו ממחבואיהם לבושי בלויים, חולים ורעבים. המפגש עם שארית הפליטה והמראות הקשים השאירו ביחיאל את חותמם העמוק. בהמשך השתתף יחיאל, עם יחידתו בשחרור ערים נוספות. בשנת 1945 חצתה יחידתו את הנהר אודר והשתתפה בקרבות הקשים על כיבוש ברלין, שם נפצע יחיאל שוב. יחיאל קיבל 6 אותות הוקרה מהצבא האדום על לחימתו והשתתפותו בשחרור ערים ומחנות הריכוז.

לאחר סיום מלחמת העולם השנייה פגש יחיאל את רעיה שהייתה ניצולת שואה, שגם היא עברה הרבה סבל וייסורים והם התחתנו. יחיאל ורעיה חיו ברווחה הודות לתפקידו הבכיר של יחיאל בצבא האדום. יחיאל חיפש את משפחתו לראות מי ניצל. נודע לו שהוריו, אחיו ומשפחתם נספו בשואה. יחיאל ורעיה חיו בפולין שם נולדה בתם, שנפטרה בגיל שמונה חודשים. לאחר מכן נולד בן ציון שנקרא על שם אביו של יחיאל. יחיאל עבד בהנהלת חשבונות. אך החיים הקשים נמשכו, כאשר באחד הימים הלשינו עליו בשל היותו יהודי, והוא נשלח למחנה עבודה לחמש שנים. רעיה אשתו פעלה רבות לשחרורו. לאחר שחרורו עלתה המשפחה ארצה והגיעה לקיבוץ עין השופט בשנת 1957. בעין השופט נולדה בתם חנה, שנקראה על שם אמו של יחיאל.

בקיבוץ עבד יחיאל במפעל, בגן הירק ובחדר האוכל. ליחיאל היו קשיי קליטה בקיבוץ בשל השפה והיחס לעולים החדשים באותה תקופה, אך משפחתו הצומחת מחדש והגילוי שאחיו אברום הצליח לשרוד את השואה, הגיע לארץ וחי בקיבוץ שמיר, עם משפחתו, הסבו לו אושר. כמו כן, לאחר מספר שנים מצא מספר בני דודים ששרדו את השואה והגיעו לארץ עם משפחתם: משפחת בקנרוט, משפחת אבל שבן הדוד היה הרבה שנים גזבר של עריית חיפה ומשפחת שפייכר שבן הדוד היה מנהל בית ספר בארגנטינה, ששם חי לאחר השואה, לפני עלייתו לארץ.

במקביל, יחיאל המשיך בקשר של מכתבים עם חברים ומכרים שנשארו בפולין ודרך ארגון הגיוינט סייע להם מבחינה כלכלית.

הקשיים והטרגדיות שעבר יחיאל בחייו השפיעו עליו והוא חלה. בשנותיו האחרונות סבל יחיאל ממחלתו עד שנפטר בשנת 1996. השאיר אחריו את אשתו רעיה, שני ילדים חנה ובן ציון ו-7 נכדים.

רשמה: הבת חנה